

Jord- och skogsbruksutskottets betänkande nr 18 om regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om husdjursavel

Riksdagen remitterade den 8 september 1994 regeringens proposition nr 143 till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utskottet har hört planeraren Tarmo Junttila och veterinäröverinspektören Riitta Heinonen vid jord- och skogsbruksministeriet, sektionschefen Timo Mikkilä vid Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK samt avdelningschefen Matti Puonti vid Finlands Husdjursavelsandelslag.

Regeringens proposition

Regeringen föreslår att lagen om husdjursavel (794/93) till de delar som gäller import och export av avelsmaterial skall ändras så att stadgandena stämmer överens med bestämmelserna inom Europeiska unionen (EU) vid ett eventuellt medlemskap. I fråga om import och export gäller lagen renrasiga avelsnötkreatur, avelsfår, -getter och -svin samt deras embryon och könsceller.

De finska stadgandena om husdjursavel harmoniserades i stort sett med motsvarande lagstiftning inom EG redan genom lagen om husdjursavel, som stiftades i samband med att avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) trädde i kraft. Enligt EES-avtalet beaktas inte bestämmelserna om länder utanför unionen (så kallade tredje länder) vid tillämpningen av avtalet, och det kan uppställas kvantitativa begränsningar av importen från EES-området.

Ett medlemskap i EU innebär att Finland inte längre som nu kan begränsa importen av avelsmaterial från unionens medlemsstater. På gemenskapens inre marknad är kvantitativa importbegränsningar och övriga handelshinder förbjudna. I förhållande till tredje länder skall EG:s gränsskyddspolitik iakttas. I gemenskapens jordbrukspolitik ingår att reglera importen av levande djur med hjälp av importavgifter och tullar.

Propositionen hänför sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen, och avsikten är

att lagen skall träda i kraft samtidigt med medlemskapet. Tidpunkten för ikraftträdandet bestäms genom förordning.

Utskottets ställningstaganden

Utskottet konstaterar att avsikten med propositionen är att göra de ändringar i lagen om husdjursavel som är nödvändiga med tanke på ett eventuellt medlemskap i EU. Eftersom Finlands och EG:s lagstiftning om husdjursavel i huvudsak har harmoniserats redan i samband med EES-avtalet är de nu föreslagna ändringarna inte speciellt omfattande.

Ändringarna kan dock till vissa delar få vittgående följder. När det gäller dessa följder hänvisar utskottet speciellt till erhållen sakkunnigutredning. Enligt den kan den fria import av avelsmaterial och det avlägsnande av gränskontroller som avses i lagen försämra den goda situation som råder i vårt land när det gäller djursjukdomar. För att sjukdomarna skall kunna bekämpas anser utskottet det vara viktigt att fortsätta utvecklingen av de frivilliga övervakningssystem grundade av näringsidkarna, som sakkunniga har framfört i sina utlåtanden. Effekterna av att gränskontrollerna avlägsnas måste i fortsättningen följas upp, och nödvändiga åtgärder måste vidtas för att avlägsna eventuella olägenheter. Utskottet poängterar också den avgörande betydelse som informationen till näringsidkarna har vid bekämpningen av djursjukdomar. Utskottet noterar att ett Finland fritt från sjukdomar har goda möjligheter att exportera avelsdjur till EU:s medlemsstater.

Av de orsaker som nämns i propositionen och med stöd av erhållen utredning finner utskottet lagförslaget behövligt och tillstyrker det med ovan anförda anmärkningar.

Utskottet föreslår vördsamt

att lagförslaget skall godkännas utan ändringar.

Helsingfors den 14 oktober 1994

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden S-L. Anttila, vice ordföranden Iivari, medlemmarna Järvilahti, Kalli, Koistinen (del-

vis), Koski, Lahikainen, Ollila, Pulliainen, Rajamäki, Riihijärvi, Rinne, Saario, Urpilainen och Westerlund samt suppleanten Björkenheim.